

- 2) Tarifele sau contribuția care pot fi impuse pentru finanțarea autorității de supraveghere în temeiul articolului 11 alineatul (5) din Directiva 2009/12/CE trebuie să se refere numai la servicii și costuri specifice – în orice caz nespecificate în directivă – sau nu este suficient ca acestea să se refere la costurile de funcționare ale autorității, astfel cum rezultă din bilanțurile prezentate și auditate de autoritățile guvernamentale?
- 3) Articolul 11 alineatul (5) din Directiva 2009/12/CE trebuie interpretat în sensul că tarifele pot fi impuse numai persoanelor rezidente sau constituite în conformitate cu legislația statului care a înființat autoritatea? Același lucru este valabil și în cazul contribuțiilor impuse pentru funcționarea autorității?

(¹) Directiva 2009/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 privind tarifele de aeroport (JO 2009, L 70, p. 11).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 30 martie 2023 –
AX**

(Cauza C-208/23, Martiesta (¹))

(2023/C 189/33)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AX

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatele (2) și (3) din Decizia-cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare (²) trebuie interpretat în sensul că autoritatea judiciară de executare trebuie să refuze sau, în orice caz, să amâne predarea femeii însărcinate sau mamei cu copii minori care locuiesc cu aceasta?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la această întrebare, articolul 1 alineatele (2) și (3) și articolele 3 și 4 din Decizia-cadru 2002/584/JAI sunt compatibile cu articolele 3, 4, 7, 24 și 35 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a tradițiilor constituționale comune statelor membre, în măsura în care impun predarea unei femei însărcinate sau a mamei, rupându-se legăturile cu copiii minori care locuiesc cu aceasta, fără a ține seama de interesul superior al copilului?

(¹) Denumirea prezentei cauze este fictivă. Ea nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile din procedură.

(²) Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO 2002, L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

Ațiune introdusă la 31 martie 2023 – Comisia Europeană/Republica Portugheză

(Cauza C-210/23)

(2023/C 189/34)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Caro de Sousa și M. Noll-Ehlers, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin netranspunerea corectă a articolului 2 alineatul (4), a articolului 4 alineatul (5) litera (b), a articolului 6 alineatul (2) litera (d), a articolului 8a alineatul (4) și a articolului 4 alineatul (3) coroborat cu anexa III punctul 2 litera (b) și litera (c) subpunctul (vi) din Directiva 2011/92/UE [a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011] privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/52/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014⁽²⁾, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2011/92;
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că Republica Portugheză nu a transpus în mod corect în ordinea juridică portugheză mai multe articole din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/52/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 (denumită în continuare, în versiunea sa actualizată și consolidată, „directiva”). La 11 octombrie 2019, Comisia a adresat Republicii Portugheze o scrisoare de punere în întârziere. Ulterior, la 12 noiembrie 2021, un aviz motivat a fost transmis Republicii Portugheze. Comisia introduce acum prezenta acțiune pentru următoarele motive:

- Republica Portugheză a încălcat articolul 2 alineatul (4) din directivă prin faptul că nu a limitat, în ceea ce privește procedurile de evaluare a impactului asupra mediului (denumită în continuare „EIM”), exceptarea care rezultă din dispoziția menționată la cazurile în care aplicarea dispozițiilor în cauză ar afecta negativ obiectivul proiectului.
- Republica Portugheză a încălcat articolul 4 alineatul (5) din directivă prin faptul că a prevăzut că anumite proiecte nu fac obiectul unei EIM în cazul în care autoritatea responsabilă să efectueze o asemenea evaluare nu emite în termenul legal stabilit un aviz cu privire la aspectul dacă proiectele respective fac obiectul unei EIM.
- Republica Portugheză a încălcat articolul 6 alineatul (2) din directivă prin faptul că nu a prevăzut ca publicul să fie informat prin mijloace adecvate, de îndată ce informațiile pot fi furnizate în mod rezonabil, cu privire la natura deciziilor posibile sau, în cazul în care există, a proiectului de decizie.
- Republica Portugheză a încălcat articolul 8a alineatul (4) din directivă prin faptul că nu a prevăzut că tipurile de parametri care trebuie monitorizați și durata monitorizării, identificate într-o decizie de aprobare a unui proiect, trebuie să fie proporționale cu natura, amplasarea și dimensiunea proiectului, precum și cu gravitatea efectelor sale asupra mediului.
- Republica Portugheză a încălcat articolul 4 alineatul (3) coroborat cu anexa III punctul 2 litera (b) din directivă prin faptul că nu a inclus „disponibilitatea” resurselor naturale drept criteriu pertinent pentru a stabili dacă un proiect trebuie să facă obiectul unei EIM.
- Republica Portugheză a încălcat articolul 4 alineatul (3) coroborat cu [anexa III] punctul 2 litera (c) subpunctul (vi) din directivă prin faptul că nu face referire la „legislația Uniunii” sau la zonele „în care se consideră că există [cazuri de nerespectare a standardelor de calitate a mediului]” atunci când enumeră elementele relevante pentru determinarea zonelor în care trebuie evaluată capacitatea de absorbție a mediului natural drept criteriu pertinent pentru a stabili dacă un proiect trebuie să facă obiectul unei EIM.

⁽¹⁾ JO 2012, L 26, p. 1.

⁽²⁾ JO 2014, L 124, p. 1.

Recurs introdus la 17 aprilie 2023 de European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 7 februarie 2023 în cauza T-81/22, Euranimi/Comisia

(Cauza C-252/23 P)

(2023/C 189/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (reprezentanți: M. Campa, D. Rovetta, V. Villante, avvocati, P. Gjørtler, avocat)